

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и ХерцеговинеBroj: S1 3 U 031888 19 U
Sarajevo, 07.09.2020. godine

Priloga	13-09-2020
Organizacija	
Ime	
Prezime	
US-02-13-1-114-1/19	

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija, Jadranke Brenjo kao predsjednika vijeća, Branimira Orašanina i Maide Bikić kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Slađane Anđelić, u upravnom sporu tužitelja „WALTER“ d.o.o. Banja Luka, ul. Veselina Masleše 1, Banja Luka, zastupan po punomoćniku Ostoji Kremenoviću, advokatu iz Banja Luke, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-27-8/19 od 31.01.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, filijala Banja Luka, ulica Jovana Dučića 23/1, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 07.09.2020. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem broj: JN2-02-07-1-27-8/19 od 31.01.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, filijala Banja Luka, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja „WALTER“ d.o.o. Banja Luka, izjavljena na odluku o poništenju postupka br. 02/2-37-I-19906 od 11.12.2018. godine, u otvorenom postupku javne nabavke „reznog alata“ ugovornog organa MH ERS MP a.d. Trebinje ZP Rudnik i Termoelektarana Gacko a.d Gacko. Stavom 2. navedenog rješenja odbijen je zahtjev tužitelja za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka i troškova pravnog zastupanja.

Tužitelj je protiv osporenog rješenja pokrenuo upravni spor zbog povreda odredbi Zakona o javnim nabavkama BiH i pogrešne primjene pravila upravnog postupka. Tužitelj u tužbi ističe da je ugovorni organ pogrešno ocjenio njegovu ponudu kao neprihvatljivu jer njegovi listovi nisu parafirani od strane lica ovlašćenog za zastupanje. Naime tužitelj napominje da je članom 58. Stav 2 ZJN, jasno

A 12517.10
HE 12517.10
E 12517.10

12517.10
12517.10
12517.10

propisano da ponuda mora biti čvrsto uvezana i numerisana, a ne mora biti parafiranih stranica od strane ovlašćenog lica ponuđača, pa samim tim smatra da predmetna tenderska dokumentacija nije usklađena sa zakonom. Dalje ističe da je neusklađenost tenderske dokumentacije sa ZJN-a apsolutno bitna prema članu 103 navedenog zakona o kojima je tuženi trebao da vodi računa po službenoj dužnosti, tako da je nezakonit stav tuženog da je navedeni prigovor neblagovremen. Dalje tužitelj smatra da je tuženi propustio da utvrdi sve činjenice u pogledu garancije za dobro izvršenje posla. Naime tužitelj smatra da nije sporno da njegova ponuda ne sadrži navedenu izjavu, ali ističe da je tuženi propustio da utvrdi se izjava istovjetnog značaja i sadržaja nalazi u izjavi dobavljača kao posebna tačka. Tužitelj se poziva na član 68 stav 1 i 4 ZJN, da ugovorni organ ne može odbaciti ponudu kao neprihvatljivu ako ne sadrži navedenu izjavu, već ugovorni organ može primijeniti isključivo prema izabranom ponuđaču sankciju ako izabrani ponuđač u ostavljenom roki ne dostavi garanciju za izvršenje. Na osnovu sevgu iznesenog tužitelj smatra da je njegova ponuda sadržala neznatne nedostatke i kao takvu tužena treba da ocjeni kao prihvatljivu. Konačno predlaže da sud donese presudu kojom se tužba uvažava i naloži tuženoj da odluči o njegovoj žalbi u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama. Tužilac takođe zahtjeva i naknadu troškova predmetnog upravnog spora u ukupnom iznosu od 877,50 KM kao i troškova sudske takse.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana iz razloga iznesenih u osporenom rješenju. Ugovorni organ je predložilo da se tužba tužitelja odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35 Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH", broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu ove presude iz slijedećih razloga:

Iz spisa predmete stvari proizilazi, da je ugovorni organ MH ERS MP a.d. Trebinje ZP Rudnik i Termoelektarana Gacko a.d Gacko, u postupku javne nabavke „reznog alata“ donio Odluku broj: 02/2-37-I-19906 od 11.12.2018. godine kojom je poništen navedeni postupak javne nabavke iz razloga što nijedna od primljenih ponuda nije prihvatljiva za ugovorni organ. Nezadovoljan navedenom odlukom, tužitelj je izjavio žalbu iz razloga što smatra da je ugovorni organ pogrešno ocjenio njegovu ponudu kao neprihvatljivu, odnosno prilikom satavljanje tenderske dokumentacije pogrešno primjenio odredbe Zakona o javnim nabavkama. Konačno tuženi je osporenim rješenjem odbio navedenu žalbu tužitelja kao neosnovanu. Iz obrazloženja osporenog rješenja proizilazi da je tuženi odlučio na takav način iz razloga, što je uvidom u ponudu tužitelja i tendersku dokumentaciju utvrdio da ponuda nije potpuna i ne ispunjava zahtjeve iz tenderske dokumentacije, a sama tenderska dokumentacija je sačinjena u skladu sa zakonom.

Po mišljenju ovog upravnog vijeća, osporeno rješenje doneseno je pravilnom primjenom materijalnog propisa, nakon prethodno pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica.

Postupak javne nabavke je strogo formalan postupak koji ima za cilj da se javna sredstva koriste na najefikasniji način, pri tome obaveza ugovornog organa je da omogući jednak tretman svim učesnicima postupka, bez bilo kakve diskriminacije svakog od učesnika. Ugovorni organ je dužan da postupa transparentno, da se u postupku javne nabavke prema ponuđačima ponaša jednako i nediskriminirajuće, na način da osigura pravičnu i aktivnu konkurenciju, s ciljem najefikasnijeg korištenja javnih sredstava u vezi s predmetom nabavke i njegovom svrhom. U smislu odredbe člana 68. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 39/14), zakonodavac je propisao razloge za odbacivanje ponude. Između ostalog, u stavu 4. tačka i). propisano je da će ugovorni organ odbaciti ponudu koja nije potpuna i ne ispunjava uslove iz tenderskog dokumenta. S tim u vezi u predmetnom postupku javne nabavke u tenderskom dokumentu (poglavlje II, tačka 4.1) propisao je da svi listovi ponude, osim neizmijenjene odštapanje literature trebaju biti parafirani i potpisani od strane lica koja su ovlašćena za zastupanje. S tim u vezi, uvidom u ponudu tužitelja, ovo sudsko vijeće je utvrdilo da u navedenoj ponudi nisu svi listovi potpisani odnosno parafirani od strane lica ovlaštenog za zastupanje. Imajući u vidu izneseno kao i citiranu odredbu člana 68. Zakona, pravilno je obrazloženje osporenog rješenja da ponuda tužitelja nije dostavljena u skladu sa uslovima koje je propisao i zahtjevao ugovorni organ. Osim toga vijeće cijeni da je pravilno obrazloženje iz oporenog rješenja da uslov koji je ugovorni organ naveo u tenderskom dokumentu, tačka 4.1 nije suprotan odredba zakona o javnim nabavkama kao i podzakonskim aktima, već upravo doprinosi formalnosti postupka javne nabavke.

Također, ovo sudsko vijeće prihvata obrazloženje tuženog da je ugovorni organ pravilno utvrdio da u ponudi nema ni izjave kojom se ponuđač bezuslovno obavezuje da će u koliko bude izabran obezbjediti garanciju za izvršenje ugovora. Kako je navedena izjava na stranici 16/82 tački 22. tenderske dokumentacije jasno propisana kao obavezan element ponude, jasno je da ponuda ni po tom osnovu nije mogla biti prihvaćena. Dakle, osim proizvoljnih navoda u tužbi, tužilac nije u skladu sa odredbom člana 102. stav 2. Zakona o javnim nabavkama BiH (dokazivanje u postupku po žalbi) dokazao ili bar učiniti vjerovatnim postojanje činjenica i razloga koji se tiču pravnog interesa na podnošenje žalbe, povreda postupka ili povreda primjene materijalnog prava, koje su istaknute u žalbi, za koje zna ili bi trebalo da zna, a što je bio dužan.

Konačno, ovo vijeće cijeni da je osporeno rješenje donesno pravilnom primjenom materijalnog propisa, i u skladu sa odredbom člana 233. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 29/02 do 53/16). Citirana zakonska odredba propisuje da je drugostepeni organ dužan odgovoriti na sve navode iz žalbe žalitelja te propisuje šta sve treba da sadrži obrazloženje rješenja i to: kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar.

Kako je tužba tužitelja odbijena kao neosnovana i pobijano rješenje doneseno pravilnom primjenom materijalnog propisa, to mu u smislu člana 61. Zakona o

upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 do 74/10), ne pripada pravo na troškove upravnog spora.

Slijedom navedenog, primjenom odredbi člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, Sud je donio odluku kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Sladana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Jadranka Brenjo

Isprava presude ovj. i v. p. Sudu
Ovlašteni predstavnik Suda

